

tes paa det tidligere Forhold med dette Værk. Om dette har ogsaa jeg søgt at skaffe mig saa megen Oplysning som jeg kunde, og skjøndt Oplysningen er faldet noget sparsomt ud, fordi Forholdet i sig selv er uklart, og just derved uklart, at der slet ingen bestemt Forpligtelse foresligger, som kan gaae over paa Staten, kan jeg dog herom meddele Følgende: Der levede i den afdøde Konges Nærhed en Mand, som længe havde opholdt sig i Afrika, som derfra havde medbragt en Mængde afrikanske Mynter, hvilke for en stor Deel ere blevne indlemmede i den afdøde Konges private Samling. Der opstod nu den Tanke nærmest hos denne Mand at udgive et Værk, som skulde være et Pragtværk og gjøre Opstgt, over disse Mynter, og tillige over andre afrikanske Mynter, og der indtraadte derefter i denne Anledning en vis Forbindelse med Hensyn til denne Plan mellem ham og en anden Mand, hvis Navn jeg nodig oftere vil omtale her i Salen; de skulde arbejde i Forening, og Kongen, i hvis Samling en stor Deel af Materialerne til Værket henlaae, interesserede sig ligeledes for dette Værk og vilde sørge for dets Udgivelse; men der er, vel at mærke, ikke fremlagt ligesaa lidt som jeg troer, at der nogenstinde har eksisteret nogenstomhelst bestemt kongelig Billieserklæring om, i hvilket Omfang, ved hvilken Bekostning den afdøde Konge vilde besørge dette; og det var saaledes i ethvert Tilfælde et aldeles privat Foretagende af den afdøde Konge. Man har i ethvert Fald intet Datum til med Bestemthed at kunne afgjøre, om det var Regenten som saadan, eller det var som privat Mand, at Kongen herom havde taget Bestemmelse. Der arbejdedes da saaledes af disse to Mænd og er tilveiebragt Noget — der strides om hvormeget — af Materialet til Værket, ligesom der ogsaa, veed jeg, er skeet nogen Udbetaling, idet der i Maren 1846 og 1847 er til en Tredie paa den Mands Navn, for hvem man her interesserede sig, udbetalt hver Gang 200 Rbd.; den sidste Gang blev Betalingen anvist til Kammerherre Falbe, for dermed at remunerere hiin Mand. Der er altsaa udbetalt de nævnte Summer, der ere af et mindre Beløb, men hvormeget der i det Hele skal kunne fordres udbetalt, hvor stor den Forplig-

telse er, som den afdøde Konge maa antages at have villet paatage sig lige over for disse private Mænd, derom forelaae ikke det Mindste dengang Kongen døde. Begge de oftnævnte Mænd havde iøvrigt arbejdet efter forskellige Planer, saa at det seer kun maadeligt ud med at frembringe et harmonisk Hele af disse Arbejder, selv hvis de vare fuldførte; Udsigterne til Guldførelsen ere blevne svækkede derved, at der indtraadte temmelig spændte personlige Forhold imellem dem. Saaledes stod Sagen da Kongen døde. Det er nu denne, jeg veed virkelig ikke om man kan kalde den saaledes, Forpligtelse, men i alt Fald denne ubestemte Forpligtelse, som man vil, at Staten ved Vedtagelsen af Gendringsforlaget gjennem denne Lov skal overtage sig. Jeg beder imidlertid at betænke, hvad der havde været den naturligeste Form for denne Sags Forhandling. Forrige Gang blev der talt om et Haandskrift, som man ikke skulde kunne have fundet; og nu tales der om en Pengebevilling. I tre Aar har imidlertid denne Myntsamlings været Kongens private Eiendom, og hvad havde da været naturligere, end at man forlængst havde henvendt sig med en Ansøgning til den nærværende Konge, om han vilde overtage og lade fortsætte det af hans Fader projecterede Værk for sin allerhøieste private Regning? Dette er imidlertid, saavidt jeg veed, slet ikke skeet. Efterat det dernæst var bestemt, at de private Samlinger, og dermed ogsaa de afrikanske Mynter, som skulle afbildes og beskrives i det oftnævnte Værk skulde gaae over til Staten, hvad havde saa været den naturligeste Veie? Upaatvivlelig at Vedkommende i den Anledning havde henvendt sig til vedkommende Minister, forelagt ham en Plan og en Beregning, hvorved godtgjordes, at Værket trængte til den og den Understøttelse, og at man derhos havde andraget paa, at Ministeriet, med Hs. Majestæt Kongens Tilladelse, af den Sum, der til saadanne Foretagender var filllet til Disposition i Finantsloven, vilde give en Understøttelse eet eller flere Aar til Værkets Fremme. Var dette skeet, saa var Sagen gaaet sin regelmæssige og naturlige Gang. Dette er imidlertid ei heller skeet, hvorimod